

CRÒNICA

Efemèrides granollerines

3 d'octubre de 1868

L'Ajuntament traspasa els poders a la Junta republicana revolucionària, que la formaven els següents senyors: President, Marcell Jubany; Vice president, Domingo Torras; Secretari Ramon Vendrell; Vice-secretari, Marià Uyà; Vocals. Onofre Trias, Ignasi Tapias, Joan Malla, Andreu Pujol, Esteve Rotoreda, Josep Ribas, Antoni Colina i Melcior Espina

Notes i comentaris

Abans, els Balls de Rams, a la nostra terra, eren cosa de festa major. Només en grans diades els joves balladors feien oferiment a la seva parella d'uns ramets de flors, que eren bell present de gala.

Més tard, el ramet de flors oloroses, fou canviat barroerament per altres flors sense sentor i sense solta; per uns ramets de llustrina, com els que veiem en les gàvies de tots els ocells que van als certàmens *pajarils*.

Ara, els Balls de Rams són negoci. Es prodiguen tant, que tenen justament alarmats als joves flacs d'ermilla; i en ells gairebé ni es veuen les flors. Es clar que a voltes són anunciats amb noms escassos i apropiats; però casi a tot arreu encara en diuen Ball de Rams, malgrat les flors siguin substituïdes per figuretes de pessebre, o altres coses més absurdes; i encara a tot arreu subasten o rifen la Toia.

La Toia!... Abans sí que ho era una toia de flors; però ara... ara és una cosa qualsevol; ho és tot, menys una toia de flors.

En veure aquests dies, en els aparadors de «Las Novedades», la munió de toies de Sants Metges, hem cregut arribat el cas de demanar que es modifiqui, del Diccionari, la paraula «Toia». On ara diu: «Ram de flors», caldrà que digui: «El mateix pot ésser un lloro, un mico, o un noi de fang que toqui el bombo». I pensem proposar que es defineixi així el «Ball de Rams»: «Sistema, molt usat al Vallès, per a fer pagar la festa als forasters».

Hi ha poble que fa Ball de Rams continu. Però, això sí; l'entrada a l'envelat és franca.

....

“ALUMINAX”

per a netejar alumini

SENS RIVAL
pel preu i pels resultats

Demani's a tot arreu

En la secció de *Notes locals* ja donem compte d'uns casaments. En aquesta secció, i usant aquell tò confidencial que ens té acreditats d'ésser extremadament reservats, els direm que aviat serà tot Granollers qui es casarà. Vegin, sinó:

Estàn a la saltadora, leri-leri de casarse, l'Amadeu Barbany amb la Marguerida Pujol; En Josep Llobet — com s'ho tenia callat, eh? — amb Na Joaquina Arnàn; En Joan Castelló amb Na Maria Llusà... Això, els que nosaltres sabem, de gent coneguda.

I, demés d'altres que van de dret al matrimoni, ens enterem que dintre de poc, en un carrer tant pacífic com el de Sant Eduard, estàn a punt d'esclatar-hi cinc matrimonis: En Manuel Clot, l'hereu de càl Manreset, el noi i la noia de càl Gironella, la Lola Ribalta!...

Decididament, haurem de reconèixer que enguany les collites són esplèndides al Vallès.

....

A Puigcerdà s'han passat anys i més anys fent projectes per quan hi arribaria el ferrocarril. Aïllats de tot el món, a l'hivern, per la neu i el torb, no somniaven altra cosa que l'arribada del tren. I ara que aquest ja hi arriba — com a prova ja hi ha anat una màquina fins allí — una greu injustícia els amenaça. A la vila capital de la Cerdanya, que és meitat de

França, i meitat d'Espanya, el capitalisme francès li vol arrebastar el dret de posseir estació internacional en la nova línea transpirenàica. Per raons inconfessables, França — i qui diu França, diu l'*amic* Brousse—després de firmar tractats i després d'haver fet gastar mil·lions i més mil·lions per a l'emplaçament de la estació a Puigcerdà, ara preté que aquesta sigui a La Tour de Carol, poblet francès situat a l'extrem de la vall de Cerdanya i no al bell mig, com la Vila de tant gloriosa història.

La premsa de Barcelona clama contra aital projecte, que té revoltats als puigcerdanesos. I nosaltres, que estimem la Cerdanya i la coneixem, creiem que ha d'ésser tota Catalunya i tota Espanya, qui s'ha d'aixecar contra l'injustícia que es projecta.

....

En la revista «D'ací d'allà» hi llegim «Sabadell, capital del Vallès».

Es una llàstima que gent culta, com els que fan aital publicació, caiguin en tal pecat d'ignorància, puix no creiem, com algú suposa, que obeeixi a una venjança política l'esmentada equivocació, repetida sovint en altres periòdics.

«D'ací d'allà» ha de saber que, si bé avui Sabadell és una gran ciutat, no era més que un lloc, quan Granollers era ja una gran vila, capital del Vallès. I els títols de capitalitat de les comarques no creiem que puguin donar-se a caprici de cap partit polític, sinó que és la Història qui els ha donat.

Llegeixin, llegeixin la Història de Catalunya, els il·lustrats periodistes que fan «D'ací d'allà».

No hi perdràn res.

DIPÓSIT I VENDA
de
CORRETGES
PER A TRANSMISIONS

de
CAIRO :: BALATA
i
PEL DE CAMELL

Tubos de goma per a conducció de tota classe de líquids

Vicenç Codina

Caputxins, 51 i 53 : Telèfon 41

J. García Sanjuan

Construcció de tota mena d'Obres

DECORACIÓ
ESTUDIS
PROJECTES
EDIFICIS
INTERIORS
COMPLETS

XALETES DES DE 7,500 PTE\$.

Exposició de projectes

DESPATX

Barcelona : Berna, 20 (S. G.)
Granollers : Hotel d'Europa